

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/61/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513000143
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Králiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1513000143.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikuša a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci obžalovaného Q. S. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.03.2013, sp. zn. 0T/53/2013, vo verejnom zasadnutí konanom dňa 22. augusta 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému Q. S., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom B. č. 5, O.

u k l a d á

podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému Q. S. podmienene odkladá výkon trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 2 (dvoch) rokov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/53/2013 zo dňa 27.03.2013 bol obžalovaný Q. S. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 13.02.2013 v čase asi o 11.15 hod. bol v O. na križovatke ulíc E. a B. kontrolovaný hliadkou Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava po tom, čo im nedal prednosť v jazde, ako viedol motorové vozidlo zn. B. R., striebornej farby EČ: BA-XXX GE, napriek tomu, že mu bol rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Bratislava V, sp. zn. ORP-P-153/BAV-OBCP-2012 zo dňa 13.03.2012, právoplatným dňa 14.03.2012, okrem iného uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 16 mesiacov, teda od 14.03.2012 do 14.07.2013.

Za to bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j, písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 56 ods. 2, § 57 ods. 1 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výmere 500,- €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu stanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 2 rokov.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie Okresný prokurátor pre Bratislavu V ihneď po jeho vyhlásení a to do výroku o treste vo vzťahu k uloženému peňažnému trestu.

V odôvodnení odvolania uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste nespĺňa ani najzákladnejšie obsahové kritériá na uvedenie konkrétnych právnych úvah, prečo práve obžalovanému Q. S., ako osobe o ktorej sám súd konštatoval, že bola 15-krát postihnutá za priestupok na úseku dopravy, uložil peňažný trest a vo výške 500,- €. Okrem toho, že sa jednalo o osobu netrestanú, ktorá skutok doznala a ofutovala okresný súd k osobe obžalovaného, okolnostiam skutku, miere jeho zavinenia, pohnútky a závažnosti činu neuviedol žiadnu okolnosť, ktorá by uloženie takého trestu a jeho výšku odôvodňovala. Súd sa obmedzil len na fráзовité konštatovanie, že taký trest považuje za dostačujúci. V tomto smere považuje odôvodnenie súdu za nepreskúmateľné pre neurčitú a vyslovene arbitrárne. Odôvodnenie sa v tomto smere neopiera o žiadnu konkrétnu skutočnosť.

Súčasne má za potrebné uviesť, že podľa vyšetrovacieho spisu, výsledkov prípravného konania ako i hlavného pojednávania je preukázané, že v osobe obžalovaného Q. S. sa jedná o priestupkového recidivistu, ktorá v dobe od augusta 2008 spáchal 20 priestupkov na úseku dopravy. Jeho aktuálne trestné stíhanie za prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. tiež bolo spáchané v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla. K jeho náprave zjavne nevedlo ani postupné zvyšovanie ukladaných sankcií od 1.000,- Sk dňa 27.08.2004 cez 200,- € dňa 11.11.2009, 150,- € 19.08.2011, 650,- € dňa 03.03.2011 až po 400,- € so zákazom činnosti na 16 mesiacov zo dňa 13.03.2012.

Okresný súd uložením peňažného trestu vo výške 500,- € v podstate deklaroval u trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia nižšiu závažnosť takéhoto konania a nižšiu spoločenskú nebezpečnosť, ako u priestupkov, za ktoré boli Q. S. ukladané sankcie 650,- €, resp. 400,- € so zákazom činnosti.

Je absolútne mylná predstava, že takto okresným súdom uložený trest bude postačujúci na nápravu takéhoto notorického porušovateľa právnych noriem, ktorý opakovaným páchaním priestupkov dokazoval, že finančné postihy u neho zjavne nevedú k náprave a to ani v kombinácii s uložením zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ako tomu bolo rozhodnutím zo dňa 13.03.2012.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Bratislave s poukazom na ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V v časti týkajúcej sa uloženého peňažného trestu a náhradného trestu odňatia slobody a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci rozsudkom, ktorým obžalovanému uloží trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu. Súčasne navrhol, aby Krajský súd v Bratislave ponechal uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu okresnej prokuratúry uviedol, že je pravda a uznáva, že v minulosti nebol úplne najdisciplinovanejší vodič a zároveň nenamieta so zaslúženým trestom, ktorý mu bol uložený už vyššie popísaným rozsudkom, voči ktorému okresný prokurátor podal predmetné odvolanie. Súčasne však má výhrady a nesúhlasí s obsahom predmetného odvolania a rovnako nesúhlasí s navrhovaným trestom. V tejto súvislosti poukazuje najmä na skutočnosť, že jeho priestupky na úseku dopravy boli výlučne charakteru prekročenia povolenej rýchlosti a nikdy, zdôrazňuje, nikdy neporušil bezpečnosť na cestách závažnejšou formou, ako napríklad jazdou pod vplyvom alkoholu, návykových a psychotropných látok, či bezohľadnou jazdou. Naopak, jeho štýl šoférovania bol síce o niečo rýchlejší, čo bolo zapríčinené jeho stresovou prácou, ale súčasne maximálne ohľaduplný voči ostatným účastníkom dopravy na cestách. Ročne najazdí veľmi vysoký počet kilometrov, ale napriek tejto skutočnosti má minimálnu nehodovosť a nikdy nikomu nespôsobil ujmu na živote alebo zdraví. Takisto poukazuje na to, že trest, ktorý mu bol Okresným súdom Bratislava V uložený, je pre neho veľmi poučným a prinútil ho zamyslieť sa nad tým, že nič v živote nie je natoľko dôležité, aby sa tomu podriaďovali aj zákonné normy, ktoré stanovujú rýchlostné limity na cestách. Je hlboko presvedčený, že trest, s ktorým nesúhlasí okresný prokurátor, je pre neho veľmi poučný a dostačujúci.

Navrhuje, aby príslušný súd predmetné odvolanie okresnej prokuratúry zamietol aj z dôvodu jeho doterajšej bezúhonnosti a ponechal pôvodne vymeraný peňažný trest 500,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 2 rokov, ktorý je vzhľadom na jeho povolanie pre neho už aj tak likvidačného charakteru a teda dostatočne spĺňa reštriktívno-preventívny účel.

Krajský súd konal za splnenia podmienok § 293 ods. 5 Tr. por. verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného Q. S..

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolaniu okresnej prokuratúry vyhovieť.

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd (§ 315 ods. 1 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov u nich na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. V intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadal len za predpokladu, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V prejednávanej trestnej veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.03.2013 obžalovaný postupom podľa § 257 ods. 1 Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku a zároveň na všetky otázky položené podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/, Tr. por. odpovedal „áno“ a následne správne súd I. stupňa uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 8 Tr. por. rozhodol, že vykoná vo veci iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Správne preto postupoval súd I. stupňa, keď obžalovaného Q. uznal za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako bol vymedzený v obžalobe Okresnej prokuratúry Bratislava V zo dňa 14.02.2013 sp. zn. 1Pv 93/13.

Je potrebné uviesť, že odvolací súd sa skutkovými zisteniami nezaoberal, pretože rozhodnutie o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a preto ho nemožno meniť ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody sa odvolací súd zaoberal iba preskúmaním výroku o treste a konaním, ktoré vydaniu tohto výroku predchádzalo.

Pokiaľ ide o výrok o treste, súd prvého stupňa v tejto časti pochybil, neprihliadol na zásady ukladania trestov (§ 34 Tr. zákona) a v odôvodnení rozsudku sa nevyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 a 5 Tr. zákona.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak zistí, že toto nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa ustálil dve poľahčujúce okolnosti a to § 36 písm. j/Tr. zák. (viedol pred spáchaním riadny život), písm. l/ Tr. zák. (priznal a oľutoval). Pri úvahách o treste konštatoval, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, svoje konanie oľutoval, ale na druhej strane skonštatoval, že bol v minulosti 15-krát prejednávaný pre priestupok na úseku cestnej dopravy.

V tomto smere odvolací súd dáva za pravdu odvolateľovi, nakoľko obžalovaný nie je disciplinovaný vodič práve pre neustále priestupky.

Z výpisu evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovaný Q. S. je držiteľom vodičského oprávnenia od roku 2004, pričom mu bol vo viacerých prípadoch zadržaný. Zo záznamu o priestupkoch vyplýva, že v 15 prípadoch od roku 2010 sa dopustil priestupku na úseku cestnej premávky. Vo väčšine prípadoch išlo o prekročenie rýchlosti, nesprávne parkovanie. Priestupky boli riešené pokutou, zákazom viesť motorové vozidlá. V roku 2012 sa podrobil preskúmaniu zdravotnej, psychickej, odbornej spôsobilosti a doškolovacieho kurzu.

Odvolačný súd zvažoval požiadavku odvolateľa vo vzťahu k druhu trestu a po zhodnotení osoby obžalovaného, doterajšieho spôsobu jeho života a dospel k záveru, že táto je opodstatnená.

Pri úvahe o druhu trestu s poukazom na § 34 Tr. zák. dospel odvolací súd k záveru, že obžalovanému možno priznať jednu poľahčujúcu okolnosť, a to v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. S poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. súd preto upravil základnú trestnú sadzbu pri prečine podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. a to tak, že znížil o 1/3 hornú hranicu trestnej sadzby, teda upravil túto v rámci pôvodnej sadzby 0 - 2 roky na trestnú sadzbu 0 - 16 mesiacov.

V rámci úvah o druhu trestu vychádzal jednak z ustanovenia § 34 Tr. zák. a s poukazom na osobu obžalovaného, jeho neustále porušovanie predpisov v cestnej premávke a dospel k záveru, že je potrebné tomuto uložiť výchovný podmienený trest s dlhšou skúšobnou dobou. Je zrejmé, že ukladanie pokút, páchatelia neprinútilo zhodnotiť svoje konanie za volantom vozidla.

Výrok týkajúci sa zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá je plne odôvodnený, pričom jeho výška v trvaní 30 mesiacov je primeraná i napriek konštatovaniu, že obdobnú dĺžku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá bola obžalovanému uložená aj v predchádzajúcom právoplatnom odsúdení.

Naviac odvolací súd dodáva, že neušlo jeho pozornosti, že v danej veci rozhodoval sudca v postavení sudcu pre prípravné konanie, ktorému právomoc končí práve postupom § 204 Tr. por., ale na druhej strane ide iba o procesné postavenie zákonného sudcu s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 16 Tr. zák. a § 348 ods. 1 Tr. zák. a preto nepovažoval za potrebné v tomto smere konštatovať nezákonnosť konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.